

Michaela Kukovičová je očarená piešťanskou knižnicou

*Ked' s deťmi v mestskej knižnici v Piešťanoch besedovala ilustrátorka knihy *To je Praha* Michaela Kukovičová, bolo to ako keby ste hodili rybu do vody. Talentovaná česká výtvarníčka, žijúca v Prahe, sa v bývalom kráľovskom meste Přemyslovcov a dnes hlavnom meste Českej republiky, vyzná. Pozná aj jeho najtajnejšie zákutia. Navyše, na všetko sa díva očami umelca – zvedavého a túžiaceho zachytiť aj veci nepostrehnuteľné. Michaela si po besede s deťmi kreslila. Lepšie povedané, kreslili deti, ona im len pomáhala, ak niečo nezvládli. Na výtvarnom workshope sa totiž ukázalo, že nakresliť svoj dom a miesto, kde je človek rád, môžu sprevádzať aj slzy. To vtedy, keď dieťa nevie kresliť...*

O vás sa to ale ani zďaleka nedá povedať, s ceruzkou ste sa asi narodili. Mimochodom, pri knihe *To je Praha*, bola skôr kresba, či text?

Text trošku predchádzal ilustráciám, ale inak sme sa niekoľkokrát zišli s autorkou textu Oľgou Černou. Lenže ja som z Prahy a ona nie. Tak sme si hovorili, čo by v publikácii malo byť, čo je dôležité viac, čo menej. Takže spolupráca bola zo začiatku spoločná. Potom som dostala text, ku ktorému som mala robiť ilustrácie. Ale ten sa postupne menil, lebo do tvorby vstupoval nakladateľ Baobab, v zastúpení manželov Juraja a Terezy Horváthovcov, takže všetci sme mali nápady. Pribúdali veci, ktoré by v knihe nemali chýbať. V jednom okamihu kniha tak nabobtnala. Začali sme osekávať, a tak sa niektoré veci do publikácie nedostali. Nápadov od rôznych ľudí bolo viac, ale stále ostáva v platnosti, že Oľga je autorkou textov a ja ilustrácií.

Ako ste spokojná s odozvou piešťanských detí na knihu? Čím vás možno aj trošku prekvapili?

Veľmi som bola príjemne prekvapená, že deti na Slovensku čítajú a rozumejú českému jazyku. Pretože v Čechách je opačný problém. Slovenčina sa už na školách nevyučuje a české deti už knižky v slovenskom jazyku nečítajú. Na Slovensku je dostať oveľa viac knižiek v našom jazyku, ako u nás slovenských. To bolo pre mňa príjemné prekvapenie. V Čechách by sa podobná beseda so Slovákami nemohla uskutočniť. A tiež som bola milo prekvapená, že vaše deti našu knihu poznajú, a nielen knihu, poznajú aj Prahu a mnoho ďalších miest.

Bolí ste si už pozrieť mesto Piešťany či kúpele?

Som rada, že som sa po rokoch opäť vrátila do Piešťan. Kedysi dávno som tu bola ako dieťa v lete a mám na túto návštevu len matné spomienky. Mesto sa už veľmi zmenilo.

V knižnici ste asi po prvýkrát. Ako sa vám páčia jej priestory a atmosféra?

Je to veľmi príjemné prostredie, v ktorom je vidno priaznivý vplyv riaditeľky, ktorá to tu vedie veľmi dobre. Páči sa mi, že sa tu venujú priestoru detskej knihy. V Prahe nepoznám knižnicu, kde by bol taký veľký priestor vymedzený pre detské oddelenie. Podľa informačných

letáčikov vidím, že je tu stále nejaká výstava ilustrátorov, takže to je pre mňa, ako výtvarníka, veľmi pozitívne zistenie.

Absolvovali ste aj výtvarný workshop s miestnymi školákmi, inšpirovaný vašou knihou. Čo mali nakresliť?

Chcela som, aby si deti vytvorili vlastné pohľadnice z mesta, odkiaľ pochádzajú, kde sa narodili a kde žijú. Niektorým sa to podarilo zvládnuť vcelku úspešne.

Piešťany 23. 11. 2016

Autor rozhovoru: Viera Dusíková

Projekt: Keď čítanie je čtení

Projekt podporil Úrad vlády SR